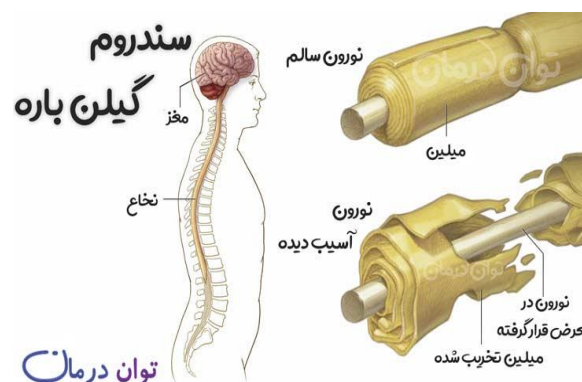

سندرم گیلن باره

سندرم گیلن باره شایع ترین علت فلج شل حاد است. در سندرم گیلن باره حملات اتوایمیون متوجه میلین اعصاب محیطی می گردد، نتیجه آن تخریب سریع اعصاب محیطی و برخی اعصاب جمجمه ای می باشد که سبب ضعف بالا رونده و بی حسی می شود. برخی ویروس ها مانند ویروس نقص سیستم ایمنی، متداول ترین عوامل عفونی هستند که با پیدایش سندرم گیلن باره در ارتباط هستند. گیلن باره می تواند به دنبال عفونت های ویروسی (علائم تنفسی یا گوارشی) یا به ندرت به دنبال واکسن زدن ایجاد شود. گاهی هیچ علت مشخصی برای آن پیدا نمی شود.

تظاهرات بالینی

- گیلن باره با ضعف عضلانی و کاهش رفلکس های اندام تحتانی آغاز می گردد.
- تخریب اعصابی که به دیافراگم و عضلات بین دنده ای عصب دهی می کند منجر به نارسایی تنفسی می گردد.
- نشانه های حسی شامل، بی حسی و گزگز دست ها، پاها و درد به دلیل تخریب اعصاب حسی هستند.
- اختلال بلع ناشی از درگیری اعصابی که به عضلات تنفسی عصب دهی می کنند.
- تظاهرات مربوط به سیستم قلبی عروقی شامل :
نوسانات ضربان قلب و نوسانات فشار خون است.

بررسی و یافته های تشخیصی

- بیمار با ضعف متقارن اندام ها، کاهش رفلکس ها، پیشرفت روبه بالای ضعف حرکتی پذیرش می شود.
- سابقه ابتلا به بیماری ویروسی چند هفته قبل از بروز نشانه های مذکور می تواند تشخیص سندرم گیلن باره را مطرح سازد.
- برای تعیین قریب الوقوع بودن نارسایی تنفسی و نیاز به دستگاه برای تنفس، تست های تنفسی مکرراً انجام می شوند.
- ممکن است بیمار نیاز به ارزیابی مایع مغزی نخاعی داشته باشد که در آن افزایش پروتئین بدون افزایش سلول دیده می شود.